

# Obsah

Slovo úvodem / 7

*Emílie Červáková*

Válečné děti věděly, co smějí kde říkat / 9

*Vasil Hajdur*

Bylo mi líto, že musím umřít / 18

*Louise Hermanová*

V Osvětimi jsem se stala číslem 72 708 / 25

*Karel Hýbek*

Každá smrt spolužáka v lágru nás sebrala / 38

*Ladislav Janouch a Rudolf Šindelář*

Němečtí okupanti se starali, kde nakoupí buřty / 46

Studenti hráli mariáš o osud republiky / 52

*Doris Kisskalt*

Z rodných Budějovic jsem si nesměla odvézt housle / 54

*Miloslav Masopust*

Chtěl jsem vidět, kde tě pohřbí, řekl mi otec / 61

*Václav Matějček*

Neplačte, vyhraje a chlapi se vrátí domů! / 70

*Vladislav Potužník*

Za války jsem se bál nákazy / 82

*Růžena Rybáková*

Byla to hrozná doba, nechtěla jsem žít / 86

*Blažena Strachotová*

Němci postříleli americké vojáky na padácích / 93

*Marie Traplová*

Nedívejme se na komín, jinak skončíme v peci / 105

*Hana Tvrská*

Po návratu z lágru jsem vážila v sedmnácti letech jen 34 kilo / 112

*Josef Vaníček*

Byl jsem dva milimetry od smrti / 121

*Rudolf Zajac*

Ve válce je smrt nevyzpytatelná / 131